

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๒๕ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๔๔

เสียงวาสนา

ขอให้พี่น้องทั้งหลายทราบว่หลักใหญ่ของเมืองไทยเราคือทองคำ เพราะฉะนั้น
หลวงตาจึงตื่นตลอด ถึงกำลังโมโหพอเห็นทองคำนี้เป็นน้ำดับไฟยุบวบเลยทันที ไปเอา
มาอีกเข้าใจใหม่ จิตมันอยู่กับทองคำ ให้เด่นชิ คราวนี้เป็นคราวที่เราช่วยชาติ

ที่เราประกาศออกแล้วว่า ๘๐๐ ล้านจะเข้าทองคำ นี่ไปแล้ว ๗๐๐ ล้าน ร้อยล้าน
สุดท้ายนี้กำลังจะผ่านวันที่ ๒๐ กันยายนเป็น ๘๐๐ ล้านพอดี ที่นี้ปัจจัยทั้งหลายที่พี่น้อง
ทั้งหลายบริจาคมานี้ เราก็จะเก็บเข้า ๆ คอยเจียด ทางนี้เจียดออกช่วยคนทั่วประเทศ
ทางนี้แยกเข้าไปเพื่อหัวใจของคนทั่วประเทศ ทองคำเพื่อหัวใจคนทั่วประเทศ ที่แยกไป
ช่วยประชาชนทั้งหลายก็เรียกว่าช่วยคนทั่วประเทศ มีสอง ระยะนี้เงินสดแยกเป็นสอง ๆ
แต่ยังงี้ก็ตามทองคำจะต้องหนักกว่าทุกระยะ ๆ ไป เน้นหนักทองคำมากทีเดียวคราวนี้
สมมุติว่าได้ร้อยบาทนี้ ทองคำน่าจะไปถึงอย่างน้อย ๖๐ บาท เรียกว่าอย่างน้อยนะ จาก
นั้นก็ขยับขึ้นเรื่อย ให้ลดกว่านั้นไม่ลด น้ำหนักของทองคำเพื่อคลังหลวงนี้หนักมากอยู่

ทางโลกถ้าไม่ช่วยก็ไม่ได้นะ กิ่งก้านสาขาดอกใบออกไปจากลำต้นใหญ่คือทอง
คำ กิ่งก้านเหล่านี้เรียกว่าประชาชนทั่วประเทศกระจายออกไปนี้ ก็ไม่ใช่เล่นเหมือนกัน
ต้องได้ดูแลตลอด อย่างเมื่อวานนี้ก็ไปโรงพยาบาลสังคม เพราะโรงนี้เราไม่เคยเข้าไป
แต่เขาเคยมาติดต่อเราเอาสิ่งของพวกอาหารอยู่เสมอ แต่เราไม่เคยได้เข้าเลย เมื่อวานนี้
เลยตั้งหน้าไป ทางก็ไม่ห่างไกลมากนัก รถวิ่งจากนี้ไปดูเหมือนชั่วโมง ๓๕ นาที ก็ไม่
ไกลนัก แต่เราไม่ได้ถามดูมันก็ไกล พอเข้าไปแล้วมันก็เป็นอย่างนั้น พอเข้าไปแล้วรวม
มา มีแต่สิ่งขาด ๆ เชน ๆ ทั้งนั้น ตกลงก็เลยให้เกือบจะทั้งหมดที่ขอ

ที่ให้รอต่อไปไม่มีเวลานี้ก็คือรอ อันนี้ไม่ให้ ให้รอ ถ้ามถึงเรื่องความจำเป็น รถที่
ส่งคนไข้ทั้งธรรมดาทั้งเหตุด่วนก็มีคันเดียว ถ้าหากว่ามีความจำเป็นมากกว่านั้น คันที่
สองไม่มีก็ต้องเสียเวลา หรือคนไข้อาจตายได้ก็ถูกต้อง แต่ก็นาน ๆ ถึงจะมีอย่างนั้น มี
รถคันเดียวถ้าคนไข้มีความจำเป็นถึงสองรายเข้าไปอย่างนี้ มันจะต้องรืบถ้วนทั้งสอง
แต่นี้มีคันเดียว ก็บอกว่าให้รอไว้ก่อน เรื่องเหตุการณ์อย่างนี้นาน ๆ จะมีที ไม่คอยจำ
เป็นมากนัก ให้รอไว้ก่อน เราเลยให้รอเมื่อวาน รถพยาบาลรถแอมบูแลนซ์ จึงยังไม่ให้
ให้รอไว้ก่อน นอกนั้นก็ดูเหมือน ๔ รายการ อัลตราซาวนด์ต้องตั้งฐานขึ้นเลย ยูนิตทำ
ฟัน เครื่องกระตุ้นหัวใจ เครื่องล้างฟิล์มเอกซเรย์ เรารับมาเพียงเท่านี้ก่อน รับหมดไม่
ได้ อันไหนที่จำเป็นอันดับหนึ่ง อันดับสอง ก็รับอันนั้นก่อน จากนั้นก็รอ ๆ พอได้
จึงหว่าแล้วก็ถอยหลัง ช่วยอีกเรื่อยอย่างนั้น

เช่นอย่างสร้างตึก ๓๐ เติงนี้ เครื่องอุปกรณ์จะอยู่ในนั้นหมดเลย แต่เราก็บอกไว้เลยว่าเราจะให้ตึกก่อน เครื่องอุปกรณ์จะค่อยตามมาทีหลัง จะให้ตุ้มเดียวหลวงตาต้องหยาเลย ต้องให้นี้เสียก่อนแล้วกลับมาให้อีกที นี่ก็ให้ตึกเรียบร้อยแล้ว ทีนี้ก็เครื่องมือ ค่อยส่งมาเรื่อย ไม่ว่าตึกไหนให้ทีละ ๕ ชั้น ๖ ชั้น แล้วค่อยกลับมาแบ่งให้ ๒ ชั้น ๓ ชั้นเรื่อย ให้หมดทั้งหม้อไม่ได้ ต้องตักเป็นช้อนออกจากหม้อไป ให้หม้อใหญ่ก็เช่นให้ตึกแล้ว ต่อไปก็ให้เครื่องอุปกรณ์ ย้อนกลับมาช่วยอีก ๆ เป็นอย่างนั้นนะ คือเราไม่อาจที่จะให้เต็มตามหัวใจของเราและผู้ที่มาขอได้อย่างนั้น เราจึงต้องให้เป็นแบบนี้ตลอดมา

ทีนี้ความหนักหน่วงทางทองคำเราด้วยแล้ว ยิ่งหมุนมาทางนี้มาก เพราะฉะนั้นทางด้านประชาชนทั่วประเทศจึงกลายเป็นเรื่องถูกละเลย คือให้ไปถูกละเลยไปอย่างนั้น แต่ส่วนทองคำนี้ใสเลย ทองคำนี้หนักแน่นตลอดเวลา ได้เท่าไรใสเลย ๆ มีสองภาคเวลานี้ ขอให้พี่น้องทั้งหลายทราบโดยทั่วกัน การพูดเหล่านี้กระเทือนถึงหัวใจความมีความจนของเราทุกคน ไม่ใช่มีแต่ปากหลวงตาบัว ปากหลวงตาบัวนี้ถอดออกมาจากความมีความจนของพี่น้องชาวไทยเราทุกหัวใจ มาประกาศให้ตัวเองได้ยินได้ฟังได้รู้ได้เห็นเรื่องราวของตัวเอง ใครจะไปเกรงตัวเอง ความจำเป็นเสมอกัน เอาตรงนี้ให้ดีนะ

หลวงตาบัวนี้ในนามว่าเป็นผู้นำพี่น้องทั้งหลาย ก็นำเรื่องราวออกมาอย่างนี้ เรื่องราวอยู่ที่ไหน ๆ มันก็ไปอยู่กับเราก็ต้องไปโดนเรา โดนเราเราก็ต้องแก้ไข ต่างคนต่างแก้ไข ต่างคนต่างหมุน ต่างคนต่างบริจจาค เรื่องราวก็ค่อยหมุนขึ้นไป ๆ อย่างนั้น ให้พี่น้องทั้งหลายจำไว้ทุกคน ฟังทุกสิ่งทุกอย่างให้ถึงใจนะ หลวงตานี้มาช่วยพี่น้องทั้งหลายบอกว่าสละมาแล้วทุกอย่าง บอกแล้วนะ เพราะฉะนั้นจึงจะย่อหย่อนอ่อนข้อไม่ได้เลย คอขาด-ขาดเลย ฟังซินะ หัวใจเพื่อจะอุ้มชาติบ้านเมืองของเราพร้อมทั้งศาสนาในหัวใจของชาติให้ได้ไปด้วยกัน ชาติก็ได้ ศาสนาก็ได้

ชาติคือความอยู่เย็นเป็นสุขของเรา ด้วยวัตถุสิ่งของที่อยู่ที่กินที่อาศัยไปมาหาสู่กัน ทางด้านจิตใจก็ให้ชุ่มเย็นด้วยอรรถด้วยธรรม มีข้อเข้มงวดกวดขันระมัดระวังรักษาตัว อย่าปล่อยเลยตามเลยใช้ไม่ได้นะ ที่ช่วยเวลานี้ช่วยสองด้านนะ ช่วยวัตถุ ก็กำลังหมุน เช่น ทองคำ ดอลลาร์ นี้วัตถุ วัตถุออกมาจากไหน ออกมาจากใจ ใจเมื่อได้รับการอบรมแล้วถึงไหนถึงกัน มีแต่ความเจริญรุ่งเรืองแน่นอนหนามั่นคง ไม่ใช่ถึงไหนถึงกันแล้วจวมไปด้วยกัน นี้ช่วยเพื่อขึ้นไม่ใช่ช่วยเพื่อลง

ทางจิตใจก็รู้สึกว่าร่าเริงเห็นเอามากพี่น้องชาวไทยเรา นี่กระเทือนหัวใจทุกคนใหม่ให้ฟังนะ ห่างเห็นศีลธรรมเอามาก คำว่าร่าเริงเห็นศีลธรรมก็คือ ความใกล้ชิดติดพันของพี่น้องไฟจะเผาไหม้เรานั้นแหละ กิเลสมันแทรกตลอดเวลา เผลอปั๊บเข้าทันที ๆ

กิเลสไม่มีหลักมีต้นขอแต่เปลอเท่านั้นเป็นเอาเลย ๆ เราจึงต้องได้ใช้ธรรมะ สติปัญญาของเราใช้รอบคอบในตัวของเราเสมอ หน้าที่การงานทุกอย่างให้เป็นไปด้วยสติด้วยปัญญาที่เป็นธรรม ๆ แล้วจะมีความแคล้วคลาดปลอดภัย ต่อไปก็อบอุ่นตัวของเรา

ยังงใจเอาให้ได้ในคราวนี้นะ หลวงตาฐีสักจะค่อยเปิดเผยขึ้นเรื่อย ๆ เพราะมันจวนวาระ ทั้งชีวิตจิตใจของหลวงตาด้วยนะ ทั้งเป็นห่วงใยพี่น้องชาวไทยเราด้วย สิ่งที่เรามุ่งหมายที่จะให้เป็นหลักเป็นเกณฑ์สำหรับชาติบ้านเมืองเราต่อไปนี้ เรายังไม่ได้แน่ใจ เพราะฉะนั้นเราจึงประกาศความไม่แน่ใจและความบกพร่องในวัตถุทั้งหลายที่จะหนุนชาติของเราออกมา ให้พี่น้องทั้งหลายได้ทราบโดยลำดับลำดับมา เช่น เวลานี้ทองคำหลวงตาก็ได้ตั้งเอาไว้ว่า ๔ พันกิโลนี้ขาดสตางค์หนึ่งไม่ได้ ตั้งขาดไปเลยนะ อันที่สองได้เพิ่มเติมขึ้นไป เช่น ทอง ๔ พันกิโลนี้หมายถึงจากพี่น้องชาวไทยทั่วประเทศ รวมเนื้อรวมหนังเข้าเป็นก้อนใหญ่ อย่างน้อยไม่ต่ำกว่า ๔ พันกิโล

จากนั้นก็เนื้อหนังของพี่น้องทั้งหลายนั้นแหละ แต่ไปฉวยเอาตามแข่งตามขามเอาดับ ดับนั้นต้องอยู่ใน ๔ พันกิโลขาดไปไม่ได้ อันนี้จะเอาให้ได้ว่างั้นเถอะ จากนั้นก็แยกเอาตามผิวหนังอะไร ๆ มีหมัดมีเหาขนออกมาหมด ทำไมเจ้าของมันตระหนี่ดี เหนียวนัก หมัดอยู่กับเจ้าของมันจะตระหนี่เหมือนกัน ลากมันมาทั้งหมัดทั้งเท่านั้น เอาออกมาเลย อันนี้ก็เพื่อเข้าสู่ทองคำ อันดับแรกเพิ่มเข้าไปเรื่อย แล้วอันดับที่สองเงิน ๘๐๐ ล้านนี่คิดว่าจะได้ทอง ๒ ตัน รวมเป็น ๖ พันกิโล อันดับที่สามอีก ๔ พันกิโลเป็นความดันเดาเกาหมัด ไม่ทราบว่าจะหนักถลอกปอกเปิกก็ไม่รู้ เกาหาทองคำให้ได้ ฟังให้ตีคำนี้

ถ้าหากว่าได้ตามที่วานี้แล้ว เราหลับเมื่อไรเราไปเลย หมดความห่วงใยแล้วในการช่วยชาติคราวนี้ เต็มเหนี่ยวอยู่ที่ทองคำ ๑๐ ตัน นี่เป็นความมุ่งหมายของหลวงตา ส่วนจะได้มากน้อยนั้นเราต้องเสี่ยงวาสนาว่า ดวงชะตาของหลวงตาเป็นอันดับหนึ่งของพี่น้องชาวไทยเป็นอันดับต่อไป คำว่าอันดับหนึ่งคืออะไร หลวงตาเป็นผู้นำพี่น้องทั้งหลายอยู่ทุกอย่าง อย่างที่พูดออกมานี้ออกมาจากหัวใจหลวงตาเป็นผู้คิดเอง เอามาพูดให้พี่น้องทั้งหลายฟังนี้ ขอให้พากันตั้งอกตั้งใจให้ถึงใจทุกคนนะ

หลวงตานำพี่น้องทั้งหลายนี้มาด้วยความถึงใจทุกอย่าง จึงว่าคอขาด-ขาดไปเลย ฟังว่าเสียตายมีไหม ไม่มี ขอให้ได้ตามเหตุตามผลที่ต้องการโดยอรรถโดยธรรมนี้แล้วจะขาดไปเลยก็ตามหัวใจเรา เรามีความมุ่งหมายอย่างนั้น จึงขอให้พากันตั้งอกตั้งใจทุกคน เราเก็บเล็กผสมน้อยอย่างนี้ วันนี้ก็มาแล้วตั้งกิโลกว่าแล้วนี่เห็นไหม มันมาเรื่อย ๆ อย่างนี้ หนุนกันไป ๆ ชาติไทยของเราจะเจริญรุ่งเรืองด้วยศีลด้วยธรรม ด้วยวัตถุสิ่งของเงินทอง แล้วจะพออยู่พอเป็นพอไป ขอให้หัวใจมีธรรมนะ

เรื่องหัวใจมีธรรมสำคัญมาก ขาดธรรมเสียอย่างเดียวเหลวไหลหมด เราอย่าเข้าใจว่าสิ่งเหล่านี้จะมาให้ความสุขแก่เรา ถ้าใจปราศจากธรรมคือความอบอุ่นอันสิ้นพันเหลือโลกเหลือประมาณขาดจากหัวใจเท่านั้น สิ่งทั้งหลายไม่มีความหมายนะ ให้ตั้งลงที่ใจนี้จะเป็นหลักเป็นเกณฑ์ อย่าสุรุ่ยสุร่าย การอยู่การกินการใช้การสอยประพุดิเนื้อประพุดิตัวให้ระมัดระวัง สิ่งใดที่จะล่อแหลมต่ออันตรายและเป็นอันตราย ให้พยายามกำจัดปิดเป่ามันเรื่อยไป พร้อมกับการหนุนชาติไทยของเราด้วยความเข้มงวดกวดขัน โดยความมีอรรถมีธรรมแฝงเข้าไปในใจทุกคน ๆ แล้วบ้านเมืองของเราจะเป็นไปได้

ความปรารถนาหรือความมุ่งมั่นของหลวงตานี้ ก็ค่อนข้างแน่วใจไปเรื่อยว่าจะสำเร็จ ขึ้นตั้งแต่นี้ถึงทอง ๑๐ ตัน ส่วนดอลลาร์ เงินสด จะได้เท่าไรก็เป็นไปตามนั้น แต่เรื่องทองนี้รู้สึกว่ามีในหัวใจลึกมาก วันนี้ได้ประกาศให้พี่น้องทั้งหลายได้ทราบทั่วถึงกัน ในคราวที่มาช่วยพี่น้องทั้งหลายคราวนี้ ตั้งใจว่าคนทั้งประเทศไทยเรานี้ พยายามเอาทองคำเข้าสู่คลังหลวงของเรา เพื่อเป็นประวัติศาสตร์แห่งชาติไทยของเรา ๑๐ ตัน หลวงตาหลับไปเลยก็ไม่ใช่ไร พุดอย่างอาจหาญด้วยไม่มีอะไรหวั่นไหวแหละ ถ้าลงได้ทอง ๑๐ ตันบึ่งเท่านั้นพอใจ จะได้มากมายเท่าไรก็เป็นส่วนเพิ่มขึ้นไปเรื่อย ๆ อันนี้เป็นรากฐานสำคัญซึ่งไม่ควรจะพุดอย่างอื่น ควรจะพุดได้อย่างเดียวว่า ขาดไปไม่ได้ว่านั่นเลย นี่เป็นครั้งสุดท้าย ให้พี่น้องทั้งหลายได้ทราบนะ

การเปิดรับบริจาคจากพี่น้องทั้งหลายเราก็ยังไม่ได้ปิด มาเรื่อยค่อยเป็นค่อยไปอย่างนี้เรื่อย เพราะชาติไทยเราเป็นชาติใหญ่โต ๖๒ ล้านคน จะยกมือเดียวแขนเดียวไม่ได้ ต้องเอาทั้งสองแขนสองมือ ถ้ามีสี่มือยืมมาเรื่อย มีลิงตัวหนึ่งอยู่นี่มันมีสองมือ เราไม่ออกไปยืมมันเดี๋ยวมันจะมีมือด้วน เราเอาแต่มือเราเสียก่อน ทุกคนมีคนละสองมือ ๆ ก็ช่วยกันได้ ไม่ต้องไปยืมมือลิงอยู่ในนี้ มันด้อม ๆ มาเรื่อย มาเจอเราเข้ามันวิ่งเลย ไม่วิ่งได้ยังงั้นสะตึกโล้ยิง

ไม่ใช่อะไรนะ คือสัตว์ประเภทนี้หลุกหลิก ถ้าเราปล่อยให้มาเพ่นพ่านไม่ได้ ต้องขุดลอด อาหารไม่อด คืออาหารสำหรับพวกสัตว์เดรัจฉาน อยู่ตรงนั้น ๆ ไว้ทุกแห่งทุกหน พวกกล้วยพวกข้าวพวกอะไรเต็มอยู่ตามร้าน ๆ ทั่ววัดไปเลย เพราะฉะนั้นจึงไม่ให้ไอ้หลุกหลิกนี้มาเพ่นพ่าน พอมาก็ทำท่าใส่เลย หนังสือตึกยิงเปี้ยะนี้ อยู่ วิ่งใหญ่เลยเขาก็ดี โถ ตายจริง ๆ ไอ้หัวโล้นไม่ใช่เล่น ๆ นะเขาคงว่าอย่างนั้นนะ หัวโล้นเอาจริงเอาจริงนะ ไม่ใช่หัวโล้นเล่น ๆ เราบอกกัน แต่เขาไม่พุดมาแหละ ถ้าพุดมาก็จะใส่เปรี๊ยะหมดทั้งโคตรมันเลย มันมีลิงอยู่ตัวหนึ่งอยู่นี่ ไม่ยืมมือมันละมันมีสองมือ เพื่อมันได้จับต้นไม้วิ่งเวลามันกลัวเรา นาน ๆ มาที่หนึ่งนะ มันคงคิดว่าเรานี้เอาจริงเอาจริงกับมันท่านะ คือลิงเรานี้มันมีพวกของมันที่แรก มีตั้งเก้าตัวสิบตัว ถูกเขาไล่ยิงนอกวัด มันรอดตายมาได้ยัง

ไงทั้ง ๆ ที่กำแพงวัดเรากี่มี แล้วมันเข้ามาได้ยังไงมันน่าคิดนะ รอดมาสองตัว แต่เราเห็นที่ไรเห็นตัวเดียว ตัวใหญ่ตัวเล็ก มันมาแอบอยู่นี่ เพราะฉะนั้นมันถึงกลัวคนมาก เพราะมันหนีตายมา

เพื่อนฝูงมันตายหมดแล้ว เศษเหลือมาสองตัวเข้ามาที่นี่ โอ้ย กลัวมากจริง ๆ ที่แรก เพราะมันหนีตายมา ครั้นต่อมา ๆ อยู่นานไปก็ค่อยเชื่องเข้า ๆ กลายจากเชื่องแล้วก็จะทะเล่สิ่งละที่นี้ พอทะเล่สิ่งมาทางนี้หนังสะตึกก็ออก โธ่ นี่ก็ไม่ใช้เล่น ๆ หัวโล้น ๆ เตี้ยวันนี้ไม่ค่อยมา เขาคงจะว่า อู๊ย เอาจริงเอาจัง อยู่นอกวัดก็เป็นอย่างหนึ่ง เข้ามาในวัดก็เป็นอีกอย่างหนึ่งยังงัยกัน คงว่างั้นนะ เตี้ยวันนี้ไม่ค่อยเห็น นาน ๆ มาที่หนึ่งลิงตัวนี้ มันแก่แล้วนะ มันจะ ๒๐ ปีกว่าละมัง แต่ก่อนอายุมันเท่าไรก็ไม่รู้นะ มาอยู่นี้ประมาณ ๒๐ ปีกว่าแล้ว

แสดงว่าลิงนี้อายุยืนเหมือนกัน ประมาณ ๒๐ ปีกว่า เตี้ยวันนี้เชื่อง เราก็ก็นำอาหารมาให้มันกิน เพราะมันต่างคนต่างแก่ ไอ้ลิงก็แก่เราก็กแก่ คนแก่กับสัตว์แก่หยอกกันก็ทำท่าแบบแก่ ๆ นั้นละ ยิ่งก็ไม่ได้ยิงไปตรงตัวมันนะ ฉากไปทางนี้เปรี๊ยะให้มันตื่นให้มันกลัว มันก็วิ่งงุ่มง่าม ๆ มันก็แก่ เราก็ก็นำอาหารมาให้มันกิน ฉากทางนี้เปิดช่องให้เขาไป เขาก็ไปของเขา เราไม่ได้ไปยิงใส่ตัวมันนะ เรายิงชู่เข้าใจไหม เขาก็วิ่ง นี่แสดงว่าแก่แก่แล้วนะ วิ่งไม่เร็ว ขึ้นต้นไม้กระโดดก็งุ่มง่าม ๆ มึงช้าแล้วนะ ทางนั้นงุ่มง่าม ทางนี้ก็งุ่มง่าม ขบขันดี นาน ๆ มาที่หนึ่ง

นี่ละที่ว่าพี่น้องทั้งหลายให้ตั้งอกตั้งใจทุกคนนะ เราจริงเอาจัง ไม่จริงจิงไม่ได้ชาติไทยของเราเวลาจะล่มจมจนกระทั่งจะมองไม่เห็น เห็นอยู่ทั่วหน้ากันทั่วประเทศไทยของเราในปัจจุบันนี้ ผ่าน ๆ มานี้ ให้ดูเอา รู้ทั่วกันทุกคนนั้นละ จนกระทั่งเมืองไทยจะจับชาติตั้งไว้ไม่ทันมันจะจม นี่ก็พอพี่น้องพี่น้องตัวขึ้นมาโดยลำดับลำดับ เพราะฉะนั้นจึงพอตั้งเนื้อตั้งตัวได้แล้ว ให้ต่างคนต่างช่วยเหลือกันเต็มกำลังความสามารถของเรา

สำหรับนายกผู้นำทุกวันนี้เรียกว่าเราวิตกีวจารณ์ด้วยความอ่อนเพลีย ความเหนื่อยยากลำบากแทบจะไม่มีลมหายใจเฉพาะตัวเองเลยนะ หมุนตัวทั้งภายนอกทั้งภายใน นอกประเทศก็เพื่อประสาน การทำมาหากินการค้าขายให้ประสานกัน ก็เพื่อจะมีทางออกทางเข้าประสานกันไป นี่ก็นายกได้อยู่เมื่อไร มาอยู่วันหนึ่งสองวันก็หายหน้าไป ๆ ไปประเทศนั้นประเทศนี้ ฟังเอาซิพี่น้องทั้งหลาย นี่หัวใจของชาติ ทำงานเพื่อชาตินะนี่ ยังอุตสาหะพยายามอย่างนั้น ที่นี้พวกเราได้ผู้นำที่ดีทุกสิ่งทุกอย่างแล้ว ก็เป็นที่แน่ใจ เอา ให้ต่างคนต่างหนุนมากน้อยเป็นที่แน่ใจเรื่อย ๆ ไป บ้านเมืองของเราก็ก็น่ามีความเจริญรุ่งเรืองขึ้นไปเป็นลำดับ วันนี้ก็คงจะพูดเพียงเท่านี้ไม่พูดอะไรมากนัก

กฐินก็มาเรื่อย ๆ กฐินวันที่ ๖ ตุลาคม แล้วออกพรรษาวันที่เท่าไร (วันที่ ๒ ตุลาคม ครับ) เนอะมันใกล้ขีดเหลือเกินกับที่เราไปกรุงเทพฯ ถ้าไปตามกำหนดเวล่ำเวลา ซึ่งตกลงกันมาเรียบร้อยแล้วไม่เปลี่ยนแปลง เราอาจจะได้ลงกรุงเทพฯ วันที่ ๒๔ วันที่ ๒๕ พักปรึษาหรือกันวันหนึ่ง พอวันที่ ๒๖ ก็มอบทอง วันที่ ๒๗ พัก วันที่ ๒๘ ฟ้ำหญิงฯ จะลงเสาเอกเป็นสิริมงคล วันที่ ๒๙ เราก็จักวันหนึ่ง วันที่ ๓๐ ก้นยา เรากลับ ลั่นเดือนพอดี มาถึงนี่ วันที่ ๑ พัก วันที่ ๒ ก็ออกพรรษา ระยะเวลาอยู่นี้ยุ่งมากอยู่นะ

วันที่ ๒๔ เมื่อวานนี้ทองคำและดอลลาร์ได้ตั้งนี้ ทองคำได้ ๒ บาท ๘๘ สตางค์ ดอลลาร์ได้ ๒๑๙ ดอลลาร์ ก็ได้มาทุกวันอย่างนี้ ได้ไปเรื่อย ๆ จะขึ้นเรื่อยละ วันนี้ก็เป็นกิโลแล้วเห็นไหมล่ะ แล้วก็ได้ประกาศให้พี่น้องทั้งหลายได้ทราบอีกที่เป็นระยะ ๆ ไปทองคำที่ต้องการมอบเข้าคลังหลวงคราวนี้ ๔ พันกิโล ที่มอบเข้าคลังหลวงแล้ว ๒,๕๐๐ กิโล ยังขาดทองคำอยู่อีกประมาณ ๑,๕๐๐ กิโล จะครบจำนวน ๔ พันกิโล ทองคำที่ได้หลังจากการมอบไปเรียบร้อยแล้วเวลานี้ได้ถึง ๓๗ กิโล ๒๓ บาท ๒๒ สตางค์ นี่คือทองคำที่ยังไม่ได้หลอมนะ ที่เราจะไปหลอมคราวนี้ และมอบพร้อมกันเลยนั้น นี่ที่ว่าที่มันอยู่ในหัวเลี้ยวหัวต่อที่จะบุกหรือไม่บุกนั้น ๓๗ กิโลนี้ จะบุกตรงนี้

แล้วทองคำต่อยอดจากเงินโครงการช่วยชาติ ๘๐๖ ล้านบาทนั้น ซื้อทองคำไปแล้ว ๗๐๐ ล้านบาท ได้ทองคำ ๑,๗๖๒ กิโลครึ่ง คือ ๑๔๑ แห่ง มอบเข้าคลังหลวงไปแล้ว ๒๕๐ กิโลเท่ากับ ๒๐ แห่ง ที่เหลือยังไม่ได้มอบ ๑,๕๑๒ กิโลครึ่ง เท่ากับ ๑๒๑ แห่ง ที่นี้รวมทองคำที่มอบเข้าคลังหลวงแล้ว ๒,๗๕๐ กิโล ที่นี้รวมยอดทองคำทั้งหมดได้ ๔,๒๙๙ กิโลครึ่ง เวลานี้ที่เราได้ไว้แล้วทั้งที่มอบและยังไม่มอบ เราได้ทองคำถึง ๔ ตันกว่าแล้วนะ กรุณาทราบตามนี้ แล้วต่างคนต่างก้าวเดินด้วยกันต่อไป

พวกกระผมมาจากจังหวัดแพร่มาประชุมที่อุดรศรีรับและวันนี้ได้มีโอกาสมาทราบหลวงตาแล้วสดชื่นปลื้มปิติในหัวใจครับ

เออ ก็ดีใจละ ทางนี้ก็มีหัวใจ ก็ชื่นปิติ บรรดาลูกศิษย์ลูกหามาเยี่ยม ไปแล้วอย่าไปทะเลาะกับแม่บ้านนะ แม่บ้านยังสงสัยไปน้ำมันไปหาได้อีหนูมาจากไหนบ้าง ส่องนั้นส่องนี้ ให้ระวังตรงนี้ให้ดี แม่บ้านจะส่องหาแต่อีหนู มันจะแทรกไปกับอีหนูใหญ่นี้ เข้าใจไหม เอาละพอ เท่านั้นแหละ (มีผู้สนับสนุนว่า เรื่องจริงเสียด้วยครับหลวงตา) ก็ธรรมจะเอาของเล่นมาพูดได้หรือ ต้องเอาของจริงทั้งนั้น ของจริงมาตีหัวพวกเหล่าเหล่าเข้าใจหรือเปล่า เอาละไป นี่ความจริงทั้งนั้น

กระต่ายเราเยอะนะ กระต่ายจะแพร่หลายมากกว่าทุกสัตว์ เท่าที่ผ่านมานี้ กระต่ายมันแพร่หลายรวดเร็ว เราไปเมื่อวานตอนจะร่วม ๕ โมงเราเข้าไปดูพวกจอกพวกแหน ที่เต่ามันกัดแล้วมันลอยขึ้นมาแล้วก็เนา ถ้าผ่าน ๓ คีนไปแล้วจะมีกลิ่น

เพราะฉะนั้นเราคอยไปกำชับเรื่อย อย่างนั้นไม่ให้เลย ๓ คืน ๓ วัน ให้อู้อื่น ๆ ไปเมื่อวานก็เรียบบร้อยเขารู้อื่น ไม่อย่างนั้นมันเนาเสียน้ำ แล้วเต่าในนั้นเยอะนะ ออกจากนั้นก็ไปตามเขาเรื่องกระต่าย มันเป็นอย่างไง โอ้ย เยอะ เราก็เลยเข้าไปดู มันเป็นรูใหญ่ ๆ รูขาคาย กระต่ายอยู่ข้างในเต็มยั่วเย้ย ๆ ตัวเล็ก ตัวโตขึ้นแล้วก็มี มองดูนับได้ ๑๕-๑๖ ตัว แคบ ๆ เท่านั้นลูกกระต่ายเต็ม

ผู้ที่บอกก็บอกไม่แล้วนะ เขาก็บอกตามภาษาของเขานั้นแหละ แล้วภาษาของเรา มันก็ออกเอง เพราะมันมาโดนกันนี้วะ คอกนี้ก็ไม่ใช่น้อย ยังอีกทางนู้นมีเยอะว่างั้นนะ พวกนี้เราก็ไปดูนับได้ ๑๕-๑๖ ตัว ตัวเล็ก ๆ กำล้งน่ารัก ๆ ริงป่วนเปียน ๆ ตัวนั้นริงตัวนี้ริงออกมาจากรังมันก็มี ริงออกมากมีริงเข้าก็มี โอ้ย อันนี้ยังไม่มากยังอีก อยู่ข้างในนู้นเยอะกว่านี้ จากนั้นก็ย้อนกลับมาอีกซิ อยู่ข้างในก็เยอะกำล้งตั้งท้องก็มี ขึ้นอีกแล้ว มันก็โมโหซิทางนี้เข้าใจไหม เราก็พูดแบบเฉย เราโมโหว่าจันซี มันก็ปิ้งขึ้นมา มันชี้กันดูจนเกินไปมันก็ตั้งท้องซิทั้งสัตว์ทั้งคน ย่างไปแล้วเขาก็หัว เราก็หนีเลย เข้าใจไหมละ มันพิลึกพิลั่น ถ้าอย่างนี้สื่อโลก

เปิดดูข้อมูล วันต่อวัน ทันท่อเหตุการณ์ หลวงตาเทศน์ถึงเรื่องอะไร ทาง internet
www.luangta.com หรือ www.geocities.com/bantadd